

# БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТАБАКУ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ . . . . .	6 ДИВ.
ЗА ПОЛА ГОДИНЕ . . . . .	3 ДИВ.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . . .	9 ДИВ.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА

ЈЕ У ЗДАЊУ

ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врете

Претилату ваља слати унутрњом на општински суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

Неплаћена писма не примају се

## ВОЈНА НАРЕДБА

Сви ниже именовани резервисти VII. пуковске окружне команде, који су за III. гардијски батаљон одређени, позивају се да 25 ов. мес. пре подне предстану својој команди у горњем граду и то редови: Петар Николић обућар, Паја Милетић кројач, Арон Данић, Љубомир Петровић, Ђура Петровић, Љубомир Аксентијевић, Светозар Аксентијевић, Светозар Николић, Наум Наумовић, Коста Ђорђевић, Никола Настић, Димитрије Станковић, Милош Јовановић, Јосиф Сузин, Јоца Димитријевић, Сима Ристић, Драгутин Анђелковић, Стеван Несторовић, Михаило Јовановић свирачи, ђаци: Милош Савић, Светислав Ђукнић, Јефта Петровић, Милутин Сарић, Војислав Науновић, Ђока Живковић, Васа Т. Даниловић, Триша Павловић, Драгутин Ковачевић, Риста Јаношевић и Сава Лазаревић родом из Турске.

Од стране суда општине вар. Београда 21. Августа 1889. год.

## РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

### САСТАНАК

одбора општине београдске

(По стенографским белешкама)

држан 1. Августа 1889. год. у Београду.

Почетак у 5½ часова по подна.

Присутствовали: Председник општине г. Живко Карабиберовић, члан суда г. Коста Томић, чланови одбора г. г. Ј. М. Ђурић, Н. Х. Поповић, Ж. Бугарчић, Н. Крстић, Ђ. С. Новаковић, Дим. Т. Вељковић, В. Виторовић, М. Д. Јанковић, Св. Карапеша, Н. Вулковић, С. Петровић, Г. Миленковић, Р. Драговић и М. Велзарић.

Садржина: 1.) Доцна одлуке бр. 154, односно уговора са М. О. Марковићем за дату службеност земљишта; 2.) Препорука да се лекари општ. преселе у своје квартове; 3.) Накнадно одобрење за претрес калдрме у телеграфској и сибничкој улици; 4.) Раскид уговора са Рто-јаном Крстићем за оправку калдрме; 5.) Откопавање каменог кајдана „Бела Марама“; 6.) Лицитација за испражњавање њуника и помијара; 7.) Лицитације за изношење ђубрега, и 8.) Оправка школских зграда.

Председник. Састанак је господо отворен. Изволте чути протокол последњег састанка. (Прочитан). Има ли ко шта да примети на протокол? (Нема).

Никола Вулковић. Ја нисам био последњег састанка у седници због мојих пречих и неодложних послова, те с тога незнам потпуно како је то питање утврђено, односно рока о датој службености компанији, да преко општинског земљишта подигне пругу до железнице. Не чујем ни сада, да ли је у уговору казано и то, да је компанија дужна у свако доба кад то земљиште општини устреба, откловити шине, или то другаче стоји.

Председник. О овоме је доста говорено приликом решавања и на послетку је на мој предлог решено, да се одреди рок од 15. година.

Овај је рок остављен, да не би доцније било штете за фабрику ако би се десило, да когод из личног нерасположења затражи да се одмах дигну шине, а поред тога и због тога што се велики рок и другима оставља. Но у уговор можемо ставити и тај услов да он нада у случају ако би општина поједине делове земљишта продала; разуме се, за те делове.

Раденко Драговић. Кад ће се једном лекари општински преселити сваки у свој кварт.

Председник. Суд је издао налог свима лекарима да за месец дана сваки себи у свом кварту набави квартир.

Светозар Карапеша. Ја би имао да учиним једно питање.

Прошле године ми смо одредили једну комисију, којој смо ставили у дужност да обиђе све школе. Та је комисија поднела свој извештај и казала да има много школских зграда које не могу бити употребљене за школу и остављено је време да се те куће откажу и бољим замену.

Да ли суд на ово обраћа пажњу јер ево свега још три месеца до Митрова дне, када се нови уговори закључују.

Председник. Наређено је да се свуда откаже закуп где је комисија казала да никако школа остати не може.

Траже се уверења о сиротном стању. Чујте. (Секр. чита) За: Милоша Димитријевића, Марију Тодоровића, Јована Костића ђака III-ег разреда; Косту Младеновића филозофа.

Изјављено: да су сви сиротног стања.

Чујте неколико уверења што полиц. власт тражи о имовном стању и владању извесних лица — (Секр. чита).

За Мирка Рукавину надзорника при железници, Симу Јовановића, Јована Видаковића, Ђорђа Стевановића лађаре и Марију Николић — Николајевић — (Изјављено: Непознати). За Влајка Милосављевића општ. тобошара. (Доброг владања. Средњег стања).

Молим вас господо. Ви знате а чулисте и из протокола да је пр. седнице одобрена лицитација која је држана за оправку школа. Пошто тада при овом решавању није била потпуна седница, а издатак је велики, питам одобрава ли данашња седница прочитани закључак о оправци шк. зграда. (Одобрава се)

Вама је познато господо, да је одобрен претрес калдрме у улицама: „Телеграфској и Сибничкој“. Кад је почето да се ради нађено је да треба да се више оправки, но што је прорачунато.

Ја сам молно комисију да оде са инжињером на лице м ста и она је констатовала да више треба изградити  $869 \cdot 54 \text{ м}^2$  с додатком  $80 \text{ м}^3$  песка,  $32 \text{ м}^3$  камена и откопавањем  $80 \text{ м}^3$  земље, тако да се место одобрених  $1369 \cdot 70$  утроши  $2146 \cdot 38$  динара. Одобравали се и тај вишак (Одобрава)

Друга комисија у Кастриотовој улици нашла је да и тамо место одобрених  $600$  треба покрити и претрести  $1300 \text{ м}^2$  и то  $350$  да се покри а  $950$  претресе. Сем тога молим да решите шта да се чини с предузимачем Ст. Крстићем. Раније је решено да до Св. Илије почне поправку раскопаних улица, иначе да му на то пропадне кауција од  $500$  динара.

По свима знацима он неће одговорити обавезама и омешће нас да калдрме свршимо на време

*Јован Бурић.* Што се тиче онога што је урађено кад смо ми бил, камен је био врло крупан и рад добар. Шта је после нас било неznam.

*Никола Х. Поповић.* Рачунало се  $1300$  метара које крпежи, које претреса. Сад се предлаже да крпеж одпадне, онда треба целу линију претрести. По овоме треба сад поново да се премери.

*Живан Бугарчић.* Истина је камен у тој калдрми сав ситан, али тако је место ту дошло, да је све од ситног камена. Сад ако хоћете да се измени што треба, онда ваља све претрести.

*Председник.* Једанпут је та ствар овде решена и кажано је, да му се не плати оно што је самовласно покварно. Сад се опет каже да и тих  $150$  метара што је сам покварно треба да се поправи и онда излази да треба да му се плати.

Казано је ако не може да изгради те крпеже, онда да му задржимо  $500$  динара. Сад један одборник каже: ради добро, други рђаво и неznam шта да радим с тим човеком. Донесите одлуку коначну па да једном ову незгоду пречистимо.

*Никола Х. Поповић.* Ја би био мишљења, да му се дозволи да доврши ово што је почео пошто је јевтиније, а доцније да се та калдрма направи од крупног камена. То што је урадио нека се измери и нека му се по процени плати.

*Коста Томић.* Ја мислим да је ово најбољи пут. Он би требао према извештају инжињера да донесе камена у онолико, колико стоји у предрачуна. То да се види; и даље ако треба више, онда и тај вишак да донесе, па онда тај вишак му се плати по  $80$  п. дин. Сад ако му што недостаје од камена, онда тек може употребити стари камен.

*Раденко Драгојевић.* Ја не могу да будем начисто за ову калдрму. Он је узео жељезничку улицу; код „два бела голуба“ итд. Зна се да је одређена била једна стручна комисија, па му је ова и услове дала и тај предузимач је све видео и пристао.

Сад ја мислим да треба да се придржава услова.

*Никола Х. Поповић.* Треба позвати тога предузимача и упитати га шта он мисли. Хоће ли да ради како треба или неће.

*Милорад Д. Јанковић.* Ја мислим да одобримо ову повишицу, па после ако не ради добро, онда да му се одузме.

*Јован Бурић.* Па ми смо казали у извештају, да несме ништа више радити, до оно, што је извадио. То он има и да сврши.

*Живан Бугарчић.* Ја нисам за то, да му се продаје имање за корист општинску, па ма који предузимач то био. Боље је да се с њим прекине, па мир.

*Никола Вулковић.* Ово што је досад урадио да се измери, и да му се плати онолико колико вреди. А за даље

да му се каже: ако хоће да ради по условима онда нека ради, а ако неће, онда да се рад с њиме прекине. (Чује се: да се реши).

*Председник.* Па добро ако хоћете тако, онда да прекинемо раније решење.

*Коста Томић.* Не може да се реши ово питање јер нема довољан број одборника да би могао променити ранију одлуку.

*Председник.* Ово није нов предмет, да се не може решавати, а свака познија одлука одбора потири ранију.

*Јован Бурић.* Тај предузимач неће моћи да изврши предузети посао. Он нас само задржава те ће тако ухватити зима и остати улице некалдрмисане. Треба с њим раскинути.

*Станиша Петровић.* Право је да се овоме предузимачу помогне, јер се јако преварио и на услове тешке пристао. Треба му одобрити да дигне онај одпад да нестоји онде, јер и онако људи вичу што им се улица не очисти. Ако би општина плаћала надничара да диже више ће коштати него што вреди.

*Живан Бугарчић.* Овде је незгодна ствар. Види се да је човек изгубио и сувише. Ја сад немогу да будем у томе паметан да му се узму и ових  $500$  динара.

*Председник.* Знам, али он је примио посао да изврши и за извршење тога посла јамче тих  $500$  дин. Одпад му можемо опростити, али ових  $500$  динара никако.

*Светозар Караџевић.* Ми смо у пређашњој седници решили: ако до св. Илије непочне да ради, да му се одузме посао. Он негде ради, а негде не ради. Како је то.

*Мил. Д. Јанковић.* Овај наш предузимач био је толико галант да је узео први пут једну калдрму, коју није могао по уговору да сврши, па затим кад је била лицитација за оправке, он је узео све улице. Затим место да ради, он је продавао свој камен, а сад га сам нема. Види се да је ту нека спекулација била. С тога кад се не држи услова с места треба да раскинемо са њим уговор и треба му просто забранити да даље ради.

*Председник.* Ја мислим да би могли примити то да се с њим раскине уговор за све остале улице осим жељезничке јер би било незгодно да му се одузме и тај посао, пошто је отпочео да ради на више места. (Тако је). Дакле да се раскине уговор за све улице осим жељезничке; ово што је изградио одвојено од жељезничке дакле по другим улицама, да му се плати по процени вредности, од стране комисије, а ресто до  $500$  динара да се задржи за накнаду? (Прима се) За одпадне остаје уговор — то не можемо да му дамо (Тако је). Најзад, све ове послове, који се одузму од Стоана, да општински Суд изда другоме предузимачу под неким условима, који су и за њега важиви. (Врло добро, прима се)

Сад имамо лицитације што смо држали за радњу стрводерску и за износ ђубрета. Она је остала на Јулки Св. Јовановића за  $4001$  дан аренде.

Од управе варошке добили после лицитације акт којим нам прописује да право дамо под особитим условима, тако да повлашћеник ради са модерним справама

*Члан суда Коста Томић.* Ја би имао само ово да кажем. У том акту управа не каже које су и какве те модерне справе. Друго, са пнеуматичним справама рађено је већ, али се наишло на то да је просто немогуће у Београду са њима радити. У осталом ја мислим да су те справе модерне кад се услови да бурад морају бити затворена херметично, да морају бити штемплирана итд. Према томе држим да се ова лицитација може одобрити под овим условима који су прописани, само да се строг надзор води над концесионаром и радом његовим. Са справама оним, које



ваљда подразумева управа, видело се још у 85-ој години да је немогуће радити, јер у сваком нужнику има и сукања, и пренова, тањира и других ствари, тако, да кад се почне радити с оном сировом, она се одма после неколико минута поквари, запуши се, и не може да ради. Те су справе за озидане и нарочито удешене сенкгрубе каквих код нас има само један мали, по све познати број.

*Г. Јосифовић.* Како је уговорено да плаћа и колика је кауција?

*Председник.* Уговорено је месечно а за кауцију је положила претходно 300 динара и још 20% од вредности излицитиране суме.

*М. Маринковић.* А како ће она да исплаћује?

*Председник.* По старом. Услови су исти. Није ни право ништа може бити то да он плаћа аренду, а да буде оно као што сте читали у новинама где један наш грађанин каже, немојте да слушате, општина нема права да забрани другога да то ради. То не стоји. Општина ће овоме дати помоћи код власти, да други овај посао не може да ради.

*М. Ж. Маринковић.* Добро — само да општина немадне после 2 — 3 месеца наново кубуре с тим уговорачем.

*Председник.* Ако не плаћа аренду уредно сваког месеца, и ако не имадне справа, какве су прописане — ми ћемо с места раскинути уговор (Тако. — )

Дакле одобрава ли се ова лицитација, пошто је ова жена нама дала највећу цену (Одобрава се).

Сад молим да чујете извештај лицитације за изношење ђубрета (Прочитан). Као што сте видели, за сваки је квартал посебно лицитирано, и у свакоме кварту биће други повлашћеник, те ће се лакше и тачније, нема спора, моћи вршити извозња.

*Н. Вулковић.* Ја мислим да одобримо све лицитације, осим оне за врачарски квартал како би повлашћеници одмах послу приступили, јер се ђубре већ неколико дана не износи; а за квартал врачарски да се одма држи ужа лицитација.

*Ж. Бугарчић.* И ја сам мњења г. Вулковића, јер ово су довољно велике цене дате, а види се да људи немају од овог посла велике вајде, него је општина морала бив. предузимачу који је ово радио и волове да продаје.

*М. Ж. Маринковић.* Овом приликом ја би замолио да општина каже управи да нареди свом одељку на Сави да води строг надзор над тим да се не баца ђубре на обалу савску или у Саву. На то је једино мотрио као што треба б. члан Карамарковић, а сад се баца ђубре у Саву и тиме ми само себи шкодимо.

*Р. Драговић.* Мени се чини кад чекати морамо за квартал врачарски нову лицитацију, онда и за друге квартове да држимо другу лицитацију — можда ће ко дати више.

*Б. Новаковић.* На то имам ово да кажем. Суд је једном одредио и држао лицитацију. Дошли су они, који су хтели да лицитирају. Та је лицитација показала цену, али после лицитације дошли су други и дали већу цену. Суд је, према томе, врло правилно и у општинском интересу урадио што је између лицитаната и доцнијих понуђача држао уже лицитације и оно што се на тај начин постигло треба одобрити. За квартал врачарски треба такође држати ужу лицитацију, па шта се добије одобрити то — јер ђубре се не сме у вароши трпети и несме се с овим одуговлачити. Што се тиче мњења да се и за друге лицитације нареди поново лицитирање имао би да запитам: па ко нама може јемчити да се на тој лицитацији неће још мање добити, или да ће бити лицитаната кад има случајева, да се на поновљеној нико није хтео јавити. Осим свега, општина овде и не треба

да тражи неки особити добитак. Главно је да се одржава чистоћа у вароши. (Тако је).

*Н. Милишић.* Ја сам вечерас слушао да би неко за варошки квартал дао више 100 динара — зашто се то не би примило. Осим тога зна се да је овај човек, који се под фирмом своје жене, прима овог посла, пострадао — а кад је то, одкуд да његова жена купује сад имање, волове, справе и друго па да опет овај посао ради? Види се да је ту нека шпекулација, и ја не разумем зашто не би ова ствар причекала још два три дана. (Да се гласа — Милишић говори о ствари која је већ решена.)

*М. Ж. Маринковић.* Требало би рашчистити и то питање да ли поједини грађани могу сами да износе ђубре из својих авлија? У моме кварту ваљда половина грађана износи ђубре на својим колима.

*Члан К. Томић.* То може само на својим сопственим колима.

*Гл. Јосифовић.* Ја мислим кад би сваки имао право да износи ђубре како зна, онда нико не би дао ни гроша ове аренде. Дакле, општина кад то даје под аренду, дужна је и да заштити арендатора. Што се тиче саме лицитације, ја сам свагда био зато: кад се једна лицитација држи редовним путем, онда то треба и да вреди, и шта више ја би био чак и за то, да се не примају доцније понуде после лицитације него ко оће да лицитира нек дође на лицитацију.

*Члан К. Томић.* Али кад се нуди већа цена, ми у интересу општине, морамо да држимо ужу лицитацију; а на одбору је да реши коју ће да одобрим. (Тако је)

*Председник.* Да свршимо ову ствар. Има два мишљења. Једна господа мисле да одобримо лицитације за све квартове осим врачарског, пошто је за тај квартал дошла понуда нова, а није уже лицитације било. Други опет мисле да би требало држати нове лицитације за све квартове.

*М. Д. Јанковић.* Ја мислим да можемо одобрити и ову понуду за врачарски квартал. Више неће изићи а што би само тај квартал остао да се поново лицитира.

*Председник.* Не ће бити правилно то. Него између овога који је био на лицитацији и дао 81 динар и овога који нуди 200 динара да држимо ужу лицитацију па ко од њих двојице да више (Усваја се — усваја). Остале лицитације по највишим ценама одобрите? (Одобравамо). Сада је с тим свршена ова ствар. Комисија која је одређена да види мајдан „бела марама“ дала је мишљење да би мајдан требало отворити, и наша је својом оценом да је камен такав да ће по свој прилици по квалитету одговарати топчидерскоме, првог реда.

Одобрава ли решење суда, по коме је Матији Петковићу уступљено да откопа 1000 м<sup>3</sup>. земље по 0.45 динара. (Одобрава се)

Сад да идемо даље.

Имамо на првом месту да прочитамо извештај о стању нашег буџета за калдрме, па онда да говоримо о калдрмама и лицитацијама које су на днев. реду. (Прочитан извештај) Допустите да дадем потребно објасњење. — Ми имамо, као што знате, у буџету годишње свега 125000 динара за калдрме; а свега смо рада за ову годину одобрим за 205.505 динара али у ту суму улазе и три улице, лицитације којих су одобрене и уговори везани још 1886, али због нивелације нису се до сад могли извршити.

За ове калдрме што су раније погођене, ја сам предложио и одбор је усвојио то да се цифра која на њих пада не ствља на терет партије на калдрме и откопавања него да се издатак учини из готовине или из уштеда по свима партијама овогодишњег буџета. Кад дакле одбијемо ту су-

му, која износи 32.000 динара и нешто више, онда нам остаје 170.000 дин. у округлој цифри — Сад, ако се неодобри да се одмах раде београдска, пријеполска и спасовска улица, требала би нам још мања сума за исплату свих предузећа овогодишњих — али и то се може одобрити, а тако исто може се нешто урадити и на Милутиновој улици, н. пр. можемо откопавање предузети зимом, а калдрмисање оставити за пролеће, дакле све на терет идућег буџета.

Кад сам господо читао извештаје о држаним лицитацијама које имате да решавате, видео сам да је београдска и пријеполска улица остала на једноме од лицитаната и то тротоари по 2:49 а коловоз по 3:29 дин. Сутра дан, на лицитацији спасовске улице, остали су тротоари по 2:29 а коловоз по 3:24 дин. и то на једноме лицу, које је учествовало при јучерањој лицитацији београдске и пријеполске улице које су држане под равним условима и шта више, за спасовску већа је даљина камене превозње. То ми је дало повода да по дужности покушам мало дубље испитати да нема каквог споразума на штету општине. Позовем оно лице на коме је остала спасовска улица, и оно ми је најзад на питања моја такав одговор дало да сам оправдано сумњу о споразуму полагао. Кад сам то видео, и сравнио лицитације, држане за сарајевску, сјеничку и фрушкогорску улицу на Врачару — које су први пут пре 4 месеца изашле 2:43 и којих се после 3 месеца од лицитације одрекао предузимач с губитком кауције од 500 дин., а међу тим у след тога на поновној лицитацији изашла је та калдрма по 3:54 $\frac{1}{2}$  дин. и то остало на лицу за које се држи да је ортак онога, што се одрекло — онда сам видео да би на овај начин општина усвојењем држаних лицитација очевидно била оштећена са близу 6000 динара.

Тако исто пало ми је у очи и то, да се у милутиновој улици за откопавање 8100 м<sup>3</sup> земље, закључила лицитација по 1:40 $\frac{3}{4}$  дин. и калдрма: коловоз по 3:28 $\frac{1}{4}$  и тротоар по 2:68 $\frac{3}{4}$  дин. — што је по моме схваћању могло изаћи тако скупо само споразумом лицитаната.

Све ово учутило ме је да призваног лицитанта, који у милутиновој улици није учествовао, повудим да за полове: сарајевске, сјеничке и фрушкогорске улице на врачару откопавање земље у милутиновој и спасовску улицу, која је на њему остала, учини ниже понуде, па да изнесем пред одбор. Он је то урадио и попустно је цене овако:

а) за сарајевску, сјеничку и фрушкогорску улицу, која је на лицитацији остала 3:54 $\frac{1}{2}$  дин. 5715 м<sup>3</sup> по 2:55 дин;

б) за откопавање земље у милутиновој улици (јесенас да почне), која је на лицитацији остала по 1:40 $\frac{3}{4}$  дин. а 8100 м<sup>3</sup>, — по 1:10 дин, и

в) за спасовску улицу, коју је он и примио, пушта по 4 паре на тротоарима и 4 паре на коловозу; а за земљу која је у тој улици на њему остала по 1:12 дин. попустно је 7 пара — дакле по 1:05 дин.

Кад се све ово сравни, пошто је излицитирано а пошто његова понуда гласи, онда излази да је понудом његовом постигнут мањи издатак за спасовску, сјеничку, сарајевску и фрушкогорску улицу са откопавањем милутинове — у 8423:51 дин.

Ово је, да поменем, успех до којег смо могли доћи само за то што прошле седнице нисмо похитали с одобрењем лицитација него је по моме предлогу одложено за неколико дана, те је тако учињено да место 42.090:04, ако се усвоји онуда Пантина, издаће се 33.666:53 дин.

*М. Д. Јанковић.* — Што се тиче улице Милутинове, слажем се са г. председником, јер ту има много земље да се изнесе и ми сада ту улицу не можемо калдрмисати. Али

она друга два парчета улице београдске и пријеполске можемо одмах да калдрмишемо јер је за њих држана лицитација и човек који се примио да их калдрмише има свога камена, а није скупа ни цена.

*Б. Новаковић.* Из говора г. председника видели смо да је он својим радом уштедио нашој општини на овим калдрмама 8423 динара испод цене која је на лицитацијама изашла. То је донста знатна сума уштеде за наше прилике, и ја му за то морам да изјавим благодарност, предлажући да то учини и цео одбор — (Одобравање).

*Гл. Јосифовић.* Има ли г. председниче предрачуна нашег инжињера шта ће коштати калдрмисање тих улица? (Има) — Молим да се прочита.

Секретар чита; „београдска: 5637:76, пријеполска: 10.750, спасовска 2257 копање а калдрмисање 8651:50, милутинова 11.340. и тд.

*Гл. Јосифовић.* Ја сад имам да говорим о овоме. Г. председник прича нам како је погодно један посао од 22.000 и један од 31.000 динара и како је ту уштедио 8.000. — Господо то не стоји, јер за те улице нема тачна предрачуна да знамо шта у ствари оне коштају па да можемо оценити да ли се што уштедило или није. Зато ја не знам шта је права вредност тих улица и не могу да се придружим предлогу да се г. председнику изјави благодарност.

*Председник.* Ја га и не тражим. Ја сам само своју дужност вршио.

*Н. Милишић.* И ја се у неколико слажем са господ. Глишом. Овде је разлика у радovima за врачар у 6030 д. Али то је отуда што је за толико више изашла лицитација сад него лањске године, и по томе, кад се узме она цифра како је било погођено, онда нема ту уштеде!

*Председник.* Знаш, али сад је друга лицитација држана која је много скупије испала него лањска, која је пала. Прорачун је господо тај да се прави коловоз по 3:20, а тротоари по 2:50 дин. — и кад ја на врачару погађам да се коловоз прави по 2:55 а не по 3:20 као што је прорачун — онда не знам како се може рећи да то није уштеда.

*Н. Крстић.* Разлика може бити у томе што је лицитација давата под једним условима, а овај се прима после под другим.

*Председник.* О, не, не — услови су једни исти. Само је измењано то да не мора све свршити у одређеном року у условима првобитним, јер је задоцњено одуговлачем првог лицитанта, коме је кауција пропала.

*Ж. Бугарчић.* Објасните ви нама пошто су те калдрме погођене на лицитацију, — а пошто сте их ви са овим човеком уговорили.

*Председник.* То сам вам и казао мало час.

*Гл. Јосифовић.* Ја хоћу само ово да знам; од ове калдрме што је на првој лицитацији изашла 2:40 а на другој 3:54 дин. метар па сте ви уговорили за 2:55 дин. да ли од тога посла има инжињерски предрачун шта ће да кошта?

*Председник.* Има првобитни предрачун.

*Гл. Јосифовић.* Знам — али кад би г. председник послао инжињера да сад начини прорачун можда не би изашао више од 2:50 пара а не 2:55 као што је погодно г. председник, и онда, од куда ту може бити речи о уштеди.

*Председник.* Опростите, али то је само празан говор и претпоставка. Ја вам кажем шта је у ствари било; кажем вам колика је цена изашла на лицитацији, а пошто сам ја погодно. Сад ви усвојте шта вам је боље. Ја не тражим од вас похвале али трудно сам се по дужности да нађем ко ће што јевтиније да изради исти посао. —

*Мил. Д. Јанковић.* Ова калдрма на врачару за 2·55 дин. кв. метар није скупа па и да је погођена за 3 динара, општина треба да да да се што пре изради јер тамо је господо, сваки сопственик имања направлио калдрму испред свог имања па је општина дошла и дигла ту калдрму и направила у другим улицама калдрме тим каменом, а оне људе оставила без калдрме. Сме ли то да буде, је ли то право? (вичу: да се реши).

*Гл. Јосифовић.* Ја не могу тако тек да решим ствар. Треба да се објаснимо. Ствар је ова врло важна, потпуно се слажем са г. Милорадом Јанковићем да треба ту калдрму одобрити; али опет нисам никако за то да се испод руке погађамо с предузимачем. Да кажем за то и један пример: Министар један држао је једну лицитацију, после тога понуђена је нижа цена — али он није ову усвојио него је казао држите другу лицитацију па макар да изађе већа цена. Тако и овде нека се држи друга лицитација па ако изађе и 3 динара нек плати општина а да се не учимо на погодбе испод руке. Ја би тако радно да сам на месту г. председника.

*Председник.* А ја опет држим да је корисније по општину да се јевтиније што изради под истим условима којих се мора држати и онај што скупије хоће да ради.

*М. Ж. Маринковић.* Ово је питање у томе хоће ли се дозволити да се тај посао сврши без нове лицитације, кад се показује корисније то него да се одобри лицитација, која је скупо изашла.

*Председник.* Ради објашњења имам још само ово да кажем. У прво време мислило се да ће у све три улице на врачару отићи до 400 фати камена новог а ресто да ће се употребити од старих калдрма. Али сад се увидело, да се мора готово све нов камен узети јер је стари ситан и раздробљен па су с тога и држане ове лицитације тако да предузимач да материјал. Кад тако ствар стоји, онда се и предрачун за те калдрме не може никако свести на мање него што је за друге улице. Због тога ја опет кажем, да је овде учињена једна уштеда, кад човек пристаје да испод цене која је на лицитацији изашла гради калдрме у тим улицама. А ви изволте решити, како хоћете.

*Гл. Јосифовић.* Ја хоћу да се стави на решење то: хоће ли одбор да одобри да се закључавају уговори без предрачуна? Ја нећу да се каже погоднио сам по то и по то, него нека се зна предрачун па да видимо је ли скупо или није.

Стоји то, да ми ову погодбу г. председникову неморамо примити, али дозволићете, да ми одборници, кад дођемо овде да решавамо хоћемо ли неку лицитацију примити или одбацити, да требамо имати неки дата на основу којих ће мо свој глас дати за или против. Прво требамо имати предрачун нашег пнџинира, да сазнамо је ли на лицитацији изишла цена скупо или није, па на основу тога можемо решавати, а тога овде нема. С друге стране требамо и поклонити вере исказу г. председника, кад нам каже скупа је лицитација — да је одбацимо, јер је он за то плаћен, и посао му је да и цене коштања штудира; док сам ја од мог посла једва добио времена за 1 сат да у седницу дођем, дотле г. председнику је посао да то целе недеље штудира, па г. председник није изишао да каже у прош. седници: скупа је ова калдрма, одборници, предлажем да се лицитација одбацн; но је само прочитао лицитацију и тражио од одбора да му остави до идуће седнице ове лицитације што је одбор и усвојио. Сад излази па нам каже: „господо одборници, ја сам за ових осам дана уштедно општини 8000 дин. и погоднио са другим предузимачем ове послове толико јевтиније“.

За мене је господо овај посао испод руке погођен; незнамо му праве цене. Ја овде не могу имати вере кад се испод руке погађа, услови међају, по тражим опет да се држи лицитација и да иде редовним путем па ма и скупије коштало.

*Б. Новаковић.* Ја не могу никако да узем за погодбу то што г. предговорник узима. Г. председник није погађао ништа, него је вршио своју дужност као што треба и изнео пред нас да решимо: усвајамо ли то. Да је тај посао извршио заиста у интересу општине и држећи за тако, уштедно је општини преко 8000 динара од оне суме коју би на тај исти посао издали по држаним лицитацијама. Сад остаје на нама хоћемо ли примити тај посао или нећемо. Овде се не може никако пребацити г. председнику да је радио неупутно и да је имао неке задње намере; него, кад се очито види да је радио у интересу општине, онда не знам за што даље да говоримо. У исто време кажем и то, да ми не можемо забранити г. председнику да он и сам не предузима послове који су у интересу општинском. За што и од куд то може да буде, да он не сме уговарати да нам ко изради нешто јевтиније него што нам је понуђено на лицитацији? То неразумем.

*Председник.* Ја нисам ништа ни погоднио, него сам само преговарао с човеком па износим пред вас да то примите или не примите (Тако је). Како може г. Глиша да ми забрани да радим нешто што држим да је корисно за општину и што ми је управо и дужност да радим. Ја молим нека се о томе његовом предлогу одмах реши и ако је то сасма нов предлог. Нека одбор каже: да ли је дозвољено председнику општине да он после држане лицитације, кад види да је скупа цена, може звати поједине предузимаче и тражити од њих да исти посао израде јевтинијом ценом — или то не сме да ради?

*Гл. Јосифовић.* Али нека се каже и то да је то рађено без предрачуна.

*Председник.* Добро, без предрачуна...

*Гл. Јосифовић.* И после да г. председник препоручује одбору да се то што је он урадио прими.

*Председник.* Да, али морате ли ви примити?

*Б. Новаковић.* Маните се узалудна разговора. Само то господо што је г. председник учинио те није она прва лицитација одобрена, него се сад постигла јевтинија понуда заслужује похвале! (Тако је). Јер, да смо примили прву лицитацију, значи да би пристали да се нешто уради на штету општине, и да се плати више но што треба.

*Председник.* Молим вас изволте решити. Ко је за то да председник може овако да ради како сам ја радно, нека каже за; а ко је за то да не може, нек каже против. (Вичу, баталте, нема смисла о томе гласати).

*Гл. Јосифовић.* И ја не кажем да не сме г. председник то радити само нећу ништа да се ради без предрачуна.

*Председник.* Да сте и ви дошли па казали да хоћете да радите по 2·50 пара, зар да вас не примим и да не изнесем вашу понуду?

*Гл. Јосифовић.* Ја не кажем да ви не смете радити у интересу општине но не смете погађати послове испод руке за које немате предрачуна.

*Председник.* Е па шта хоћете господине одборнице с тиме, кад и ја а и други одборници веде да погодбе још нема никакве, но само понуде. Сем тога ви потржете непрестано некакви предрачун, а треба знати да предрачун има и да предрачун не утиче на цене но квалитет посла, који се прима од метра. Хоћете ли господо да гласамо о

овоме (Нећемо). Онда кад пећете, ја налазим у томе довољно сатисфакције за мене. (Врло добро).

Сад изволте решити о предлогу који сам изнео како год знате. Усвојте лицитације или мој предлог, мени ће бити право. Београдска улица погођена је лицитацијом: тротоар по 2·49 а калдрма коловоза по 3·29 дин. Спасовска тротоар по 2·25 а коловоз по 3·24 дин. Ја сам овога човека, као што сам мало пре казао склонио да попусти....

*Мил. Д. Јанковић.* Ја не знам што да се одговлачи са улицом београдском. Човек, који је узео да гради коловоз по 3·29 а тротоар по 2·49 дин. он има камена да може одмах да ради. Ја држим да би то требало одобрити па да се што пре узме у израду а не да се чека још годину дана. Његова понуда није скупа и не излази рачун онако како г. председник каже.

*Председник.* Ви мора бити да сте рђаво рачували. Ја рачунам да је по 26 п. д. разлика између ове цене која се мени нуди и оне која је излицитирана...

*Н. Милишић.* Разлика је ту толика да ако се прими ова лицитација општина не губи ни пуни 30 динара а за толико је грешно одлагати грађење у тој улици.

*Гл. Јосифовић.* Ја нисам ни мало противан да се та калдрма гради, само сам за то да се реши прима ли се она лицитација која је држана уредно или не, па ако се не прима, онда сам за то да се одма држи друга лицитација; тада ће изаћи може бити 10 или 20 пара јевтинија цена од сваког кв. метра и бићемо у већој хасни но овако да примамо ма чије погодбе испод руке.

*Мил. Д. Јанковић.* Али за бога за ову улицу није ни било друге какве погодбе, јер човек није хтео да удари на тога лицитанта који се примио тога посла, сигурно за то, што није ни он имао рачуна да јевтиније ради.

*Председник.* Ја имам да кажем моје мишљење: да се одобри ова лицитација ако пристане предузимач да ради тротоаре по 2·25 а коловоз по 3·24 дин. кв. метар. (Чује се: отишли су многи).

Кад су већ многа господа отишла, не може се радити. Завршена је седница у 8<sup>1</sup>/<sub>2</sub> сах. по подне.

## ЦВЕТНИ ТРГ

ПОЛАГАЊЕ ТЕМЕЉА НОВОЈ ПИЈАЧНОЈ ЗГРАДУ  
14. АВГУСТА 1889.

С осећањем истините суграђанске радости, становништву врачарскога краја треба честитати на успеху којим је крунисан досадањи рад њиховога удружења за улепшавање Врачара, и признати да су врачарци стекли пуно право да се и подиче својим грађанским устаоштвом.

У релативно сасма кратком времену, Врачарско удружење дало је и најлепши доказ колико се преко свих тешкоћа и незгодних локалних прилика много може, само кад се слошки и искрено *хоће* да поради на општем добру.

Па не само то. Рад тога малог али удружења пуног сваке енергије, показује јасно да узроке спорог напредовања наше вароши треба одиста гледати у *оскудици општег прегаоштва*, које се ретко кад јављало у сталној и довољној мери, и ако се

одавна зна да у њему најпре лежи сила која диже и ствара.

Оно истина дужност је представништва општинског да се брине за повремено извршење свију локалних задатака и потреба које условљавају угодност живота, и по којима се цени напредак једнога места; али у недостатку обичних средстава, што у раду представништву стоје на расположење, општи интерес захтева да и припомоћ грађана са стране допринесе свој део ускорењу свих оних послова варошких од којих зависи здравље, материјално благостање, свака угодност живота и толике друге заједничке и свачије користи.

На томе путу становништво врачарскога краја колико је стојало у служби првенствено својих интереса, толико је удружењем допринело целој вароши; јер ако је од непосредне користи по врачарце све оно што се у томе крају разумно оствари у погледу свакогврсног уређења варошког, од несумњивих користи је све то и по грађанство осталих делова престонице, што је прво, сваки посебни успех корак ближе потпуноме уређењу целе наше вароши; друго, извршивање појединих задатака трудом друштва упоредо са радовима општине, чини да у једно исто време буде свршено више послова; треће, остваривање опште корисних варошких установа из добровољних извора, олакшава општинској управи да недовољне редовне изворе употребљује на прече послове, и најзад, од општега је добитка уређење сваког појединог краја вароши и по томе што се насељеност становништва покреће, те је за грађанство које нема непокретних добара корист, да ни један део вароши у уређењу своје неизостане, но у свакоме буде подједнаких удобности за живот.

Из многобројних обзира дакле, престоница и сви редови њенога грађанства, могу само пожелити сваки напредак «Друштву за улепшавање Врачара» на путу којим је од постанка свога ишло, а у исто време и благодарити му на труду који је за добро вароши до данас улагало, и на резултатима које је до сада постигло.

Нека би добра срећа дала, да се у даљем раду врачарскога удружења, као и у свакоме напретку престонице, из дана у дан опажа све то јачи полет!

Полагање темеља извршено је у 8 час. из јутра на уобичајени начин за такве свечаности, а у присуству представништва општине, многих врло одличних гостију, огромнога броја грађана са Врачара и свију осталих делова вароши.

По водоосвећењу председник друштва г. *Стева Д. Поповић* изговорио је прикладну и језгровиту беседу, коју ниже саопштавамо, и која је од слушаца била поздрављена бурним одобравањем.

## Р Е Ч

Председника „Друштва за Улепшавање Врачара“ о полагању темеља пијачној згради на „Цветноме Тргу.“

*„Поштована Господо,*

За последњих 20 и више година било је у Београду, као и у драгој нам отаџбини, доста разноврсних дружина, којима циљ постанка и развитка није била корист појединаца, већ опште добро. Развитак њихов наилазио је на многобројне тешкоће. Неке су још у зачетку, поред све узвишене и племените задаће своје, угинуле, а друге су по неколико година животариле и светлцуале усред немара и опште незаузимаљивости, па су и оне подлегле ударцима ондашњег јавног мњења, да се у нас не може да одржи ни једна установа, ни једно удружење, где се има да рачуна на пожртвовање чланова и на дуготрајну дурашност у послу. Примера ради слободан сам подсетити поштоване слушаоце на установу многобројних недељних и празничких школа, на установу многобројних читаоница, толиких певачких дружина, итд. Па не само да су пропале све такве установе, где се вечито апеловало на улоге и пожртвовање неколицине постојанијих и одушевљенијих чланова и појединаца, него су пропале и толике друге, које су имале све што им је требало за правдан живот и развитак. Примера ради нека је споменута установа „Прве потрошачке дружине“ у Београду. Зашто је она пропала, познато је свакоме, који се интересовао за развитак друштвеног живота нашег.

У животу сваког народа имаде таквих појава. Није чудо, што и ми нисмо у том погледу боље среће били. Но добри дух народа нашег није нас ипак за то напустио. Поред свих неповољних искустава, у којима се плаћало и кесом и личним пожртвовањем, и где се и само часно име и поштење појединаца доводило у сумњу, установе, од општег значења и опште користи, ницале су на све стране и многе су од њих, може се насигурно рећи, данас на чврстим ногама и без икакве опасности да неће још дуго и дуго живети, развијати се и усавршавати се. Примера ради и овде подсећам на установу толиких штедионица, на установу „Прве Народне Прив. Банке“, на установу „Задруге за међусобно потпомагање и штедњу“ и др. које смо све створили и подigli својим трудом и новцем.

У реду установа, које су за последњих 5—6 година поникле у Београду, с искључивим локалним интересом, а у вишој служби општег добра и напретка, заузима једно врло скромно местанце „Друштво за улепшавање Врачара“, друштво које данас не броји много више од стотину својих чланова, који уредно свој улог плаћају; друштво, које је за непуних шест година, од како је основано, доживело данашњи дац, да у присуству поштованих гостију и представника свију крајева вароши, положи, с божјим благословом, данас камен-темељац, новој пијачној згради, првој ове врсте не само у Београду него и у целој Србији.

И ако је „Друштво за Улепшавање Врачара“ било, на скоро после свога установљења, те среће, да за што успешнији рад добије један моћан извор који ни данас не пресушује, благодарити за то просвећеној увиђавности ондашњег општинског представништва, опет је, господо, држим на свом месту да овом приликом одамо своје признање и поштовање труду и раду оне неколицине који су ово друштво основали и који су за свих ових пет и више година с највећом пре-

дапошћу и заузимаљивошћу с толиким личним пожртвовањем и што се труда и времена тиче, ово друштво не само очували да не прође трагом оних која су почетку прихваћана с Бог те пита каквим одушевљењем, а кроз кратко време, услед општег немара, коначно угинула, него је ево један приличан део свога задатка, који је обележен у „Правилима“ његовог уређења, срећно у дело привело. Ја ово напомињем и смем да напоменем а да не доживим прекор, као да сами себи тамњан кадимо, јер ја сам готово најмлађи члан овога друштва и ако не по времену од како се његов члан бројим, а а оно по времену од како сам, поверењем збора, дошао за члана управног одбора да одатле, у друштву са старијим и извежбанијим у овом послу, допринесем да се што брже постигне ма и најмањи део друштвеног задатка.

Овом приликом нека ми је дозвољено да додирнем једну околност. Што је ово друштво за ово сразмерно кратко време постигло толики успех, да данас подиже једну, не могу рећи велику и величанствену, али на сваки начин врло удобну и солидну зграду за пијачну потребу овог краја вароши, то доказује, поред свега што поменух о заслуги појединих чланова и просвећеној увиђавности општинског представништва да је за овај крај раширенога Београда права и очита потреба да има свој трг; то доказује да ово друштво има у себи свију погодаба које су му потребне за правдан развитак; то доказује да његова потреба није измајсторисана или дело шпекулације појединаца; већ је права и истинска потреба толиких стотина кућа и породица које с мање губитка времена и с мање труда, а под исту цену и каквоћу, долазе до својих свакодневних намирница, јер да то доиста није тако, зар би овај трг могао тако да напредује? У овом подухвату, у целокупном раду овога Друштва нема ничега што би чинило на тежњу да се смета и конкурише другом крају нашег лепог Београда или да се вештачким средствима одржава нешто што нема у себи живота и што би било погодно само по интересе појединаца, а не свега оног краја, који се труди да не изостане иза других, како би с временом Београд постао у истини права модерна варош, снабдевена свачим, што је најпрече за живот, здравље и напредак њених становника.

На завршетку још само једну реч. Као што је познато, по уговору који постоји између друштва и општине, све што ово друштво подигне на овом тргу и у овом крају вароши предази, после неколико година, у општинске руке. По себи је јасно, да ће целој општини, целом Београду бити од користи ако друштво што више и што боље постигне задатак свој. Данас су општинске потребе толике да се од ње не може очекивати да стигне на све стране; постојање оваквог друштва не може јој, дакле, бити никако од сметње или штете. То је моје тврдо уверење; тим уверењем задахнути су сви чланови овога друштва и сви становници овога краја вароши; то уверење нека понесу одавде и сви наши драги гости који су се нашем пријатељском позиву данас одазвали. У име свију чланова управног и надзорног одбора ја имам од срца захваљујем на труду и пажњи, коју нашем раду својим данашњим доласком указаше. А онај који заштићује и благосиља све што је чисто и племенито и чува од пропасти све што се клони општем добру и напретку, рашириће своје руке и над овим скромним делом и благословиће га те да стално напредује на корист престонице наше драге отаџбине.

## ЗАПИС

у камену-темељцу на пијачној згради на  
„ЦВЕТНОМЕ ТРГУ“



**Во има Отца и Сина и Свѣтаго Духа  
Аминз!**

Овде на „Цветноме Тргу,“ у престоници Краљевине Србије, Београду, за владе Краља Србије Александра Првога, Обреновића Петога, миропозаног на дан двадесетого Јуна ове године, Друштво за Улепшавање Врачара, основано Фебруара 1884. год. трудом и уловима својих чланова, по добивеном допуштењу од општинског представништва подиже темељ овој (другој) згради за пијачну потребу, првој ове врсте у Србији, на дан четрнаестого Августа године од рођења Христовога хиљаду осам стотина осамдесет девете.

Председник

Стеван Д. Поповић с. р.

За пословођу, члан

Свет. Милојевић с. р.

Чланови управног одбора:

Свет. Милојевић с. р.  
Ферд. Розелт с. р.  
Милица Јаковљевић с. р.  
А. С. Борисављевић с. р.

Чланови надзорног одбора,

Чед. А. Поповић с. р.  
Бран. Васиљевић с. р.  
Павле Целебџић с. р.  
Милан Јанковић с. р.  
Стеван Јосифовић с. р.

Ову зграду, која захвата 684 квадратна метра, изградише, по плану инжењера Гргура Миленковића и по утврђеном уговору, предузимачи Илија Фидановић и Андрија Јоксимовић, за цену од двадесет и четири хиљаде, пет стотина и четири динара.

## ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ.

**Бирачке карте.** У јавности је истакнуто питање: где ће на дан избора нар. посланика гласати они бирачи, који станују у једноме а данак плаћају у другоме кварту.

Ово је дало повода многим београдским грађанима да накнадно траже упутства, и ако су већ раније узели своје бирачке карте, које дају најбољег објаснења. — На свакој бирачкој карти стоји записан и квартал коме бирач по плаћању порезе припада, и по томе сваки бирач има гласати у томе кварту.

**Спискови.** Окружна пуковска команда предала је општинском Суду јединичне спискове првог позива и уз исте приложила листе оних обвезника који их на држаним скуповима, или позније, од команде нису добили, да би тако знали и при себи имали исписак којој јединици припадају.

Сви ти обвезници који листе нису узели, и који ни иначе незнају своје јединице, треба да се обрате општинском суду да би листе примили.

**Председници.** Државни одбор извршио је избор лица за председнике и чланове главних бирачких одбора и за председника бирачких одбора појединих места. У Београду су одређени: г. Драгутин Франасовић држ. саветник и г. Јован Несторовић председник суда окр. алексиначког за члана главног бирачког одбора; а од судија вар. Суда г. Павле Јанковић за председника одбора у варошком, г. Анта Боди у врачарском, г. Марко Ђорђевић у дорћолском, г. Танас. Радовановић у палилулском, г. Мих. Стевановић у савамамском и г. Ђ. Гинић у теразијскоме кварту.

**Набавка.** Обраћамо пажњу на оглас општинскога суда за набавку још 13 коња за београдску пожарну чету.

Одбор општински није хтео у напред одређавати до које се цене коњи могу платити, него је оставио комисији из своје средине, да учини избор и углави погодбу за цену. По томе сви они, који имају на продају добре коње, са условима назначеним у огласу, треба да учине одмах понуду с уверењем да је општина вољна добре коње добро и платити.

**Димњаци.** На питања која се чине општинском Суду одговарамо да је право на чишћење димњака по држаној лицитацији уступљено другоме лицу, али нови повлашћеник примиће у своје руке тек од 1. Новембра ов. године. Све дотле има димњаке чистити досадашњи повлашћеник, по та кси, која је до данас важила.

**По ново.** После држане лицитације 18. о. м. за закуп „Зеленога Венца“, општина је добила понуду која даје знатно већу цену од излицитиране, ако се учини измена услова тако да закуп траје три године а на случај да се отвори пијаца на Зеленоме Венцу, онда да закупца експлоатише цели простор (Зеленога Венца) с тим, да за сваки метар који заузму стални продавци плаћа толико колико дотле буде плаћао за квадратни метар закупишеног простора.

Услед овога држаће се по ново лицитација 24. ов. мес. — у четвртак.



## ОДБОРСКЕ ОДЛУКЕ

На састанку 17. Авг. т. г. општински је одбор:

Бр. 180. Препоручио председништву да испита кривцом којег органа општинског нису достављене правилне цене брашна из радње Ф. Тоболара и друга;

Бр. 181. примио пројектоване услове за другу лицитацију за закуп „Зеленог Венца“;

Бр. 182. одобрио куповину двају коња од г. Ђоке Николића магације за 840 динара и решио да комисија остали број набави опет из земље, чега ради да се пријави за подејствовање „Колу Јахача Књаз Михаило“, па ако ранције не изврши набавку да оде у Шабац на трку (4. Септ. о. г.) и тамо по могућству погодбу закључи и куповину учини;

Бр. 183. уступио право на акцис механски за идућу годину г. Томи Николићу каф. за 35.401 дин. аренде.

Бр. 184. дао право на чишћење димњака за три године (1890. 1891. и 1892.) г. Николи Милишићу по држаној лицитацији, по 5217 динара годишње аренде;

Бр. 185. одобрио да се дрварски плац у б. венецији бр. 6 на годину дана (1890.) даде под закуп Кости Теодосијевићу дрвару за 611 динара закупшине;

Бр. 186. одобрио држану лицитацију о закупу дућана општинских у згради читаонице и овластио председништво да са Судом изда оба дућана под кирију и цену коју погађањем достигне;

Бр. 187. уступио г-ђи Агнији Браћановој на годину дана под закуп кућу општинску између богословије и ж. основне школе за 432 дин. кирије;

Бр. 188. одобрио да се г. Јовану Димитријевићу месару изда под закуп за 1890. год. плац општински код чесме Књагиње Љубице за 900 динара кирије;

Бр. 189. прешао на дневни ред преко протеста г. Ж. Тришића предузимача, шт. за откопавање милутинове улице није одређивана ужа лицитација, и понуде његове, а тиме остао при ранијој одлуци;

Бр. 190. овластио председништво да са Судом уступи оправку куће главног кантара на марв. пијаци сноте ко даде најнижу цену;

Бр. 191. оставио председништву и Суду да по ужој лицитацији даду направку двеју покретних зграда за нове кантаре, и

Бр. 192. решио да се одмах расписе лицитација за откопавање земље до нове нивелете и претрес калдрме (ко лико се до 1. Окт. т. г. може изградити) у крагујевачкој улици од ресавско-фрушкогорске до београдско-писарске а ово да се одмах, још летос изврши из узрока да би се што пре дао пад за оток воде која услед извршене нивелације застаје код Цветног Трга (урошево-пријенољска улица).

## ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ.

Г. Јован Мариновић, краљ срп. посланик приликом смрти његовог сина Николе, подарио је 100, а на дан четрдесетнице 200 динара, за сиротињу београдску.

На овом племенитом дару, општина београдска у име своје сиротиње, изјављује г. Мариновићу најдубљу захвалност.

Од стране Суда Општине вар. Београда 19. Авг. 1889 год. Б Бр. 2265.

## ПРЕГЛЕД

ПОСЛОВА ОПШТИНСКОГА СУДА

— од 6. до 13. Августа о. г. —

## I. Судска радња:

а.) рочишта одређено . . . . .	85
б.) пресуда изречено . . . . .	66
в.) забрана одобрено . . . . .	56
г.) уверења издато . . . . .	62

## II. Извршно оделење:

а.) пресуда извршено . . . . .	32
б.) забрана удејствовано . . . . .	82
в.) уверења прибављено . . . . .	8
г.) страних предмета свршено . . . . .	3
д.) маса образовано . . . . .	1

## III. Са кланице:

Заклато:

а.) волова . . . . .	118
б.) крава . . . . .	22
в.) биволица . . . . .	25
г.) телади . . . . .	279
д.) овнова . . . . .	2
ђ.) оваца . . . . .	279
е.) јагањаца . . . . .	2
ж.) јаради . . . . .	149
з.) свиња . . . . .	166
и.) прасаци . . . . .	40

Примедба: Плаћено је аренде 5114 динара. Кријумчара проказано 4.

## БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА:

Од 8. до 14. Августа прешло преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к.	ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к.
		ПРОСЕЧНА ЦЕНА			ПРОСЕЧНА ЦЕНА
КИЛОГР.		ДИН.	КИЛОГР.		ДИН.
415,302	Пшенице . . . . .	13 <sup>50</sup>	17,870	Сламе . . . . .	2 <sup>10</sup>
52,782	Кукуруза . . . . .	11 <sup>50</sup>	1,409	Коре брезове . . . . .	10—
23,205	Раки . . . . .	10—	344	Кајмака . . . . .	125
166,349	Јечма . . . . .	11 <sup>25</sup>	1503	Сира . . . . .	75
118,347	Овса . . . . .	11 <sup>20</sup>	640	Лоја нетопљена . . . . .	60 <sup>26</sup>
2667	Пасуља . . . . .	25 <sup>50</sup>	180	Масти . . . . .	130
5833	Кромпира . . . . .	9 <sup>50</sup>	9615	Свиња дебелих . . . . .	85—
2800	Арпаџика . . . . .	18—	535	Тумура дрвена . . . . .	7—
3666	Црна лука . . . . .	8 <sup>50</sup>	168,265	Креча . . . . .	3—
178	Бела лука . . . . .	28—	1062	Варива зелена . . . . .	25—
210	Јабука . . . . .	10—	392	Воћа разна . . . . .	18—
3759	Крушака . . . . .	10—	898	Катрана . . . . .	20—
43	Ораја . . . . .	18—	82	Длаке коњске . . . . .	140
27,298	Грожђа . . . . .	20—	Литара		
5311	Шљива сиров . . . . .	6 <sup>50</sup>	542	Вина црна . . . . .	24—
54,025	Шљива сувих . . . . .	17—	10,960	Вина бела . . . . .	24—
247,232	Сена . . . . .	5—	14,540	Ракије шљ. меке . . . . .	30—

Приход по кантарима од 8. до 14 Августа 2069.50 дин

## ОБВЕЗНИЦИ ПРВОГ ПОЗИВА

## I. БАТАЉОН VII. АКТИВНОГ ПУКА.

## A). Батаљони Штаб.

*Вршиоци Дужности ађутанта поднаредник.*

- 1 Петар Типа професор.
- 2 Наредник писар (празно место)

*Комесар Поднаредник.*

- 3 Аврам Ј. Медина трговац

*Обућари:*

- 4 Јозеф Кафаровић обућар
- 5 Јован Барух обућар

*Кројачи:*

- 6 Стојан С. Влатковић кројач
- 7 Миленко Капаровић кројач
- 8 Петар Динић кројач

*Посилни и сеизи:*

- 9 Петар Костић тамбураш
- 10 Владимир К. Грбић кафеџија

*Надзорник муниције поднаредник*

- 11 Воислав Ц. Јанковић ђак

*Комора за канцеларију и артлаг:*

- 12 Тане Здравковић калфа трг.
- 13 Светислав Јовановић

*Кововодци:*

- 14 Исак Бенвениста
- 15 Борђе Ристовић
- 16 Борђе Илић
- 17 Милорад Пгњатовић
- 18 Бенџамин Шенвизнер
- 19 Светозар Радовановић
- 20 Петар Сотировић
- 21 Борђе Борђевић пиљар
- 22 Димитрије Борђевић слуга
- 23 Алекса Сељовић —
- 24 Љуба Нешковић трговац
- 25 Арси Аврамовић —
- 26 Стеван Петровић —
- 27 Раја Павловић глумац
- 28 Милорад Гавриловић глумац
- 29 Фердинанд К. Стефановић тесач
- 30 Јеремија Петровић —
- 31 Сретен Димитријевић —
- 32 Илија Јевремовић —
- 33 Живоин Јуришић ђак
- 34 Стеван С. Динић зидар
- 35 Апостол Николић кафеџија
- 36 Драгољуб Костић дуванџија
- 37 Павле Ј. Димитријевић калфа трг.
- 38 Михаило Живковић циглар
- 39 Јаша Ајдарић трговац
- 40 Коста Караџић трговац
- 41 Јованче Димитријевић кафеџ.
- 42 Светислав Ивчић шпекулант
- 43 Борђе Рашић књиговезац
- 44 Стеван Пољакковић бакалин

## I Чета I батаљона I позива

*Командир Поручик*

- 1 Тимотије Јовановић

*Водник Наредник*

- 2 Милутин Стефановић

*Водник из сталног кадра Поднаредник*

- 3 Димитрије Недељковић
- 4 Бура Џелебчић калфа бакалски

*Водник Поднаредник:*

- 5 Никола Симић
- 6 Марко П. Трифуновић ђак
- 7 Владимир А. Романовић предавач

*Поднаредник:*

- 8 Сретен Калајић рудар радник
- 9 Михаило Вељковић типограф

*Каилари:*

- 10 Живоин Младеновић кочијаш
- 11 Михаило Јањић зидар
- 12 Воислав Стаовић ђак
- 13 Лазар С. Ђуковић месар
- 14 Владимир Вишековић тишлер
- 15 Андреја Миленковић калфа трг.
- 16 Татасије Миловановић слуга
- 17 Михаило Глигорић слуга
- 18 Фрања Фабек калфа столар.
- 19 Воин Веселиновић гробар
- 20 Благоје Стојковић кафеџија

*Комесар Каилар*

- 21 Мита Стојковић кожар тргов.

*Значари:*

- 22 Васа Бакић покућар
- 23 Борђе Димитријевић слуга

*Редови:*

- 24 Коста Стојановић келнер
- 25 Владимир Чортановић трговац
- 26 Милоје Јанковић свирач
- 27 Васа Јовановић надничар
- 28 Драгољуб Костић дуванџија
- 29 Ратко Љубичић бакалин
- 30 Љубомир Богојевић обућар
- 31 Михаило П. Видоковић служитељ
- 32 Душан Вељковић обућар
- 33 Претар Сударовић обућар
- 34 Коста Поповић служитељ
- 35 Петар Филиповић надничар
- 36 Стеван Јоцковић надничар
- 37 Јанко Костић кафеџија
- 38 Петар Јовановић бакалин
- 39 Мића Глишић надничар
- 40 Илија Вуковић амалин
- 41 Крста Стојановић келнер
- 42 Милоје Јоковић терзија
- 43 Васа Димитријевић обућар
- 44 Видоје Јовановић надничар
- 45 Светислав Нипић молер
- 46 Живко Гавриловић б. жандарм
- 47 Лазар Димитријевић дуванџија
- 48 Владислав Јовановић дуванџија
- 49 Гаврило Раденковић калфа бакал.
- 50 Милвоје П. Павличевић ђак
- 51 Обрен Д. Петковић зидар
- 52 Димитрије Н. Димитријевић кал.
- 53 Живоин Јовановић калфа бакал.
- 54 Мирко Ковачевић бакалин
- 55 Драгиша Пејић практикант
- 56 Пера Антић ђак
- 57 Андреја Борђевић практикант
- 58 Лазар Матејић калфа јорганџ.
- 59 Милан М. Јовановић телалин

- 60 Владимир Р. Борђевић ђак.
- 61 Сретен Тошић келнер
- 62 Тимотије Новаковић трговац
- 63 Петар Мијатовић ликерџија
- 64 Рубен М. Фарки трговац
- 65 Коста Р. Паранос ђак
- 66 Вождар Стојановић келнер
- 67 Јован Дрекалић калфа бакал.
- 68 Јован Станковић лимар
- 69 Илија Стевановић у монополу
- 70 Самуило С. Бурла трг. помоћ.
- 71 Никола С. Карапешић књиговођа
- 72 Светозар И. Јовановић ђак
- 73 Јосиф Р. Рафановић трговац
- 74 Михаило Тановић бакалин
- 75 Јован Ковић трговац
- 76 Јован Стефановић кочијаш
- 77 Неша Станковић трговац
- 78 Драгутин Станојевић подкивач
- 79 Радомир Балтић терзија
- 80 Станмир Мирковић трговац
- 81 Милосав Сударевић тежак
- 82 Јован Ј. Борђевић бакалин
- 83 Михаило Стефановић бакалин
- 84 Михаило С. Петровић баштован
- 85 Борђе Јовановић шустер
- 86 Милан Николић баштован
- 87 Васа Панчић баштован
- 88 Живоин Вељковић баштован
- 89 Давид Којен калфа трговач.
- 90 Анђелко Јашић памуклијаш
- 91 Сава Бошковић надничар
- 92 Никола Живковић Рабаџија
- 93 Арсеније Влашић кафеџија
- 94 Аврам Барух калфа тргов.
- 95 Аврам Амудаје калфа тргов.
- 96 Богољуб Малетић обућар
- 97 Благоје Сакуловић —
- 98 Менохам Бенвениста —
- 99 Воислав Илић —
- 100 Душан Николић —
- 101 Василије Поповић —
- 102 Мешулам Леви помоћ. трг.
- 103 Спира Тодоровић пиљар
- 104 Моша Демајо —
- 105 Моша Овадија —
- 106 Никола Филиповић пиљар
- 107 Илија Ђурић пиљар
- 108 Светислав Станојевић пиљар
- 109 Милутин Пашић типограф
- 110 Васа Џамбић молер
- 111 Живко Лукавчевић кал. памук.
- 112 Светислав Давидовић лимар
- 113 Коста Милошевић —
- 114 Јован Видовић молер
- 115 Љубомир Ристић калфа цимер.
- 116 Милутин Стевановић служитељ
- 117 Леон Меворах словослагач
- 118 Озер Нахман калфа тргов.
- 119 Франц Ивановић шлосер
- 120 Тихомир Николић —
- 121 Душан Ц. Ивановић —
- 122 Јован Длоух зидар
- 123 Борђе Мирковић —
- 124 Арон Коен —
- 125 Светислав Јанчић —
- 126 Љубомир Поповић —
- 127 Драгутин Митровић —
- 128 Бура Ристић —
- 129 Едуард В. Михел —
- 130 Добросав Николић —
- 131 Александар Стојковић —
- 132 Светозар Миловановић —
- 133 Драгутин Стевановић зидар
- 134 Драгутин Илић —
- 135 Лазар Обрадовић —
- 136 Никола Стевановић —

137 Јован Петровић —  
 138 Милош Тодоровић —  
 139 Сава Савић калфа зидарски  
 140 Богдан Драговић надничар  
 141 Димитрије Богдановић молер  
 142 Живко Јовановић лецидер  
 143 Петко Петровић зидар  
 144 Божа Спасић опанчар  
 145 Антоније Лукавчевић молер  
 146 Михаило А. Амар калфа трг.  
 147 Драгољуб Станковић кал бакал.  
 148 Драгољуб Букановић помоћ. трг.  
 149 Љубомир Петровић ликерџија  
 150 Јован Борђевић ликерџија  
 151 Тодор Ђурић поштни стражар  
 152 Алекса Тодоровић калфа трг.  
 153 Јован Маршић калфа трг.  
 154 Бура Маленић калфа трг.  
 155 Јован Риствић опанчар  
 156 Петар Димитријевић брашнаар  
 157 Михаило Радмиловић кал. трг.  
 158 Јозеф Елџас кал трг.  
 159 Самуило Е. Адања кал. трг.  
 160 Милош Томишевић келнер  
 161 Милвоје Н. Барјактаровић ђак  
 162 Коста Миљковић разн. цовина  
 163 Антоније Риствић слуга  
 164 Милорад М. Рајковић практик.  
 165 Божидар Тадић калфа трг.  
 166 Михаило Јеремић калфа трг.  
 167 Јован Југовић бакалин  
 168 Бура Племић надничар  
 169 Стеван Грелић момак  
 170 Марко Поповић кал. трг.  
 171 Спасоје Васојевић кал. тргов.  
 172 Милош Романовић пом. апотекар.  
 173 Петар Д. Николић кал. тргов.

174 Михаило С. Петровић глумац  
 175 Тодор Мраовић бакалин  
 176 Вићентије Јовановић слуга дрв.  
 177 Димитрије Модић слуга дрвар.  
 178 Михаило Бугарски бакалин  
 179 Павле Јовановић калфа трг.  
 180 Панта Томић експедитор  
 181 Стеван Стокић слуга дрварски  
 182 Анта Тешић касанин  
 183 Серафим Војиновић бравар. слуга  
 184 Милош Петровић рабаџија  
 185 Лазар Савић бакалин  
 186 Живко А. Борђевић келнер  
 187 Драгутин Николић зидар  
 188 Павле Бошковић слуга  
 189 Алекса Давидовић ђак  
 190 Матеја Бошковић келнер  
 191 Миша Станвук винограџија  
 192 Иван Грбић калфа папуџиски  
 193 Милан Николић кројач  
 194 Алекса Стричевић служитељ  
 195 Бока Јовановић калфа обућарски  
 196 Јован Романовић обућар  
 197 Димитрије Ивановић зидар  
 198 Видан Анђелковић зидар  
 199 Ваца Стевановић баштован  
 200 Мицко Момировић зидар  
 201 Иван Јовановић слуга  
 202 Димитрије Деснотовић асурџија  
 203 Милутин Веснић ђак  
 204 Живко Јаншевић обућар  
 205 Јоца Беллић обућар  
 206 Јанко Угричић надничар  
 207 Светислав З. Јовичић шустер  
 208 Никола П. Јовановић ђак  
 209 Милвоје Марковић калфа крој.  
 210 Драгутин В. Николић ђак

211 Соломон Б. Пинто кал. тргов.  
 212 Ваца Стојковић кал. тргов.  
 213 Аврам Бенџион кал. тргов.  
 214 Вокор Ј. Пинто трг. калфа  
 215 Михаило Борђевић трг. калфа  
 216 Јован Лазаревић трг. калфа  
 217 Младен Јовановић папуџија  
 218 Милн Јовановић терџија

*Носиоци рањеника :*

219 Спасоје Наумовић молер  
 220 Богољуб Фајга —  
 221 Јован Дубока пекар  
 222 Драгољуб Ивковић земљорад.

*Расписани муниције :*

223 Драгутин Миљковић кочијаш  
 224 Милутин Костић земљорадник  
 225 Крета Николић штампар  
 226 Никола Николић штампар

*Посилни :*

227 Вонслав Ј. Марковић кал. тргов.

*Сејуз :*

228 Божа К. Стојановић берберин  
*Коморџије за канцелар. прџаг :*  
 229 Коста Радшевић калфа трг.  
 230 Михаило А. Тодоровић терџија  
 231 Павле Миленковић слуга

*Коморџије за воду :*

232 Јован Крстић калфа тргов.

(продужиће се)

## СПИСКАК

Обвезника рођених 1869. год. који се не могу да пронађу  
 а треба да се регрутују, за стални кадар.

I.

Они који имају родитеље

- 1, Милорад син Николе Тодоровића и Матере Марије.
- 2, Никола син Марка Петровића кочијаша и Матере Драге.
- 3, Петар син Димитрија Ранисављевића кочијаша и Матере Јелене.
- 4, Петар син Кузмана Арадског и Матере Милице
- 5, Јован син Милоша Николића кројача и Матере Јелене
- 6, Милош син Јована Појића кројача и Матере Јелисавете
- 7, Милан син Борђа Лазаревића надничара и Матере Ленке
- 8, Стеван син Милвана Радојковића и Матере Милице
- 9, Јован син Алексе Јовановића слагача и Матере Катарине
- 10, Светислав син Стевана Николића надничара и Матере Василице
- 11, Драгољуб син Стевана Томића шнајдера и Матере Христиве
- 12, Милан син Живана Петровића бандиста и Матере Настасије
- 13, Борђе син Дамњана Живанчевића кочијаша и Матере Катарине
- 14, Душан син Димитрија Стојановића кочијаша
- 15, Александар син Филипа Ристанског надничара

16, Коста син покојног Јакова Савића бив. жапдарског официра

II.

Они који мајку имају а оца немају

- 17, Милан син покојног Трифуна Станковића трговца Матере Зораде
- 18, Драгутин син покојног Радована Узунвића обућара и Матере Јованке

III.

Они којима је мајка позната

- 19, Димитрије син Милеве кћери Стевана Јовановића терџије
- 20, Милан син Милице кћери Николе Живановића
- 21, Борђе син Катарине кћери Јована Богдановића ледера
- 22, Игњат син Ане Цветковић
- 23, Милета син Живане девојке
- 24, Драгутин находче
- 25, Милорад "

Сем горе именованих, позивају се такође и сви они који су овде у Београду 1869-те године рођени да одмах предстану суду ово-општинском, који још нису предстали, како би се могло регрутовати за стални кадар. У противном случају, ко се не пријави сада, служиће позиције три године без изговора на његово стање.

Од стране Суда општине вар. Београда 10. Јула 1889. Б. Бр. 1870.

## ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

## I.

После држане лицитације за закуп «Зеленог Венца» под условима које је општински одбор одобрио, добивена је понуна, која ставља општини у изглед много већи приход за закупцу зараду ако се рок закупу определи на дуже време и услови у веколико измене.

Због тога држаће се 24. ов. мес. понова лицитација за закуп «Зеленог Венца» пред кафаном «код Моруне» и то од 8—12 пре и од 3—6 часова по подне.

Услови лицитације могу се видети сваког дана у општинском рачуноводству а и на сам дан лицитације.

Из седнице суда општ. вар. Београда СБ. 25. Јула 1889 год.

## II

Општина београдска држаће лицитације за ове годишње набавке:

- а.) Канцеларијског материјала 24. Авг. т. г.
- б.) Гаса за осветлење 25. Авг. т. г.
- в.) Пови и оправку стари фењера 26. Авг. г. г.
- г.) Палидрвца и платна 28. Авг. т. г.
- д.) Хране за коње пожарне чете 30. Авг. т. г.
- ђ.) Олова за маркирање меса 31. А. г. т. г.

Све ове лицитације, држаће се у рачуноводству општинском одређених дана од 8 до 12 пре и од 3 до 6 после подне.

Из седнице 12. Августа 1889. СБр. 9988.

## НАБАВКА

Од добивених понуда за набавку 15 коња за општинску пожарну чету, узети су само два, и има се узети још 13 потпунице здравих и за рад способних коња, који не смеју имати мање од 6 ни више 8 година, и имају бити велики најмање 15 шака.

Позивају се сви они, било из Београда или унутрашњости, који имају на продају такве коње од домаћег соја, да се са понудама најдуже до 28 ов. мес. закључно јаве општинском Суду.

Од стране Суда општине вар. Београда 18 Августа 1889 СБр. 10264.

## ПАНАЂУР

Тродневни панађур који је држан сваке године 6, 7 и 8 Октобра у Лозовику укинут је, и по одобрењу г. Министра народне привреде држаће се ове и сваке идуће године **22, 23 и 24 Августа**, на коме ће се продавати стока и сви ово земаљски производи.

Од стране суда општине Лоловичке 16, Августа 1886 Бр. 1428 у Лозовику.

## КРАЉЕВСКА СРПСКА АКАДЕМИЈА

Српска Краљевска Академија, по тачци 4. члана 56. својега Пословника, расписује награде а најбоље расправе ових адатака, и то:

1. Из природних наука:

*Статиграфска и палеонтолошка студија терцијерног земљишта у Тимочкој Крајини“:*

2. Из наука философских:

*Прикупљање и објашњавање речи у народном језику за астрактне појмове“;*

3. Из наука друштвених:

*„Битка Косовска (15. јуна 1389.) њени узроци и њезине последице“ и*

4. Из уметности:

*„Студија о карактерним особинама српске народне музике; о њеном постању, развијању под разним државним и друштвеним приликама, као и утицају који су на српску музику могли имати народи с којима су Срби долазили у додир“.*

Најбољој расправи свакога од ова четири задатка награда је хиљада динара.

Најдужи рок за подношај ових расправа јесте 1. јануар 1890.

Доцније ће се обзнанити све формалности при подношању ових расправа онако како прописује члан 59. Пословника Академије

16. марта 1889.  
у Београду.

*Члан, заступник секретара  
Српске Краљевске Академије,  
М. Ђ. Милићевић.*

## КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ.

Штампа се и до 16 августа о. год. биће готова

## ШКОЛИЦА

ЗА ГРАЂАНСКА ПРАВА И ДУЖНОСТИ

ДРУГО ПОПРАВЉЕНО ИЗДАЊЕ

ЦЕНА 1 ДИНАР

Наруџбине се шаљу потписаноме.

17 Јула 1880 год.,  
у Београду.

М. Ђ. Милићевић